

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg godt takke ministrene for deres svar på vores forespørgsel, takke for det, der blev sagt. Specielt lagde jeg mærke til undervisningsministerens lille bemærkning om, at rapporten om kvalitet i uddannelserne naturligvis ikke dækker hele kvalitetsbegrebet, men kun er et element.

Jeg vil også takke de tre ministre for de elementer om kvaliteten, som blev fremhævet, men jeg hæftede mig selvfølgelig også ved noget af det, der blev sagt, fordi ét er, at vi principielt er enige om kvalitet, men hvad betyder det så i den konkrete virkelighed?

Jeg vil nu fremlægge vores overordnede syn på kvalitet, som selvfølgelig er noget forskelligt, alt efter hvordan den udmøntes og hvor vi er henne i uddannelsessystemet. Her er jeg helt enig med undervisningsministeren i, at det selvfølgelig er noget forskelligt, når det gælder folkeskolen, og når det er videregående uddannelser. Vi har opgjort det i 15 punkter.

1. Uddannelsessystemet skal være indrettet sådan, at der er uddannelses tilbud til alle. Vi er forskellige, og vi skal respektere forskelligheden. Uddannelserne skal ikke være ens.

Det betyder også, at ungdomsuddannelserne skal være indrettet sådan, at vi på den ene side har de meget boglige gymnasiale uddannelser, som har deres formål, og på den anden side har tilbud til unge som f.eks. EGU og produktions-skoler, som netop ikke er boglige. Der er tale om unge, som afskyr det boglige, og der er nogle, for hvem folkeskolen har efterladt mindre indtryk, end de unge efterlod i folkeskolen.

2. De enkelte uddannelser skal være sådan indrettet, at kursister, elever, studerende m.v. udvikler sig og får større viden. Det er en indlysende sandhed, men ikke desto mindre er det værd at fremhæve, og i den forbindelse er det også værd at fremhæve, at det selvfølgelig også er noget, som man godt kan måle, men det er ikke så enkelt at måle.

Det er klart, at vi må diskutere – enten i dag, eller når ministeren har fremsat forslag om et evalueringsinstitut – hvad vi så gør, hvis der er nogle uddannelser, der ikke lever op til de mål, som er fremlagt.

Det er afgørende i den forbindelse også at lægge vægt på, at det er ikke det, der er lettest at måle, der er rigtigst at måle. Vi kan have nogle ting, som vi sagtens kan måle, men i virkeligheden kan der være andre ting, som er langt vigtigere.

3. Brugerne, og brugerne for os er elever, kursister, studerende, deltagere i uddannelsen, skal være tilfredse og glade for uddannelsen. Jeg har somme tider indtryk af, at man nogle steder næsten synes, det er et problem, at der er nogle, der er så glade for en uddannelse, at de søger en bestemt uddannelse. For os er det helt afgørende, at når lille Mette har været i folkeskolens 7. klasse og kommer hjem og er vildt begejstret for at gå der, uanset om hun har lært noget den dag, er det et tegn på, at der må være en kvalitet i uddannelsen.

Det er også vigtigt for os at understrege, at når der er så mange unge, der vælger efterskolerne i dag, må det være, fordi disse unge finder en kvalitet dér, og så skal vi ikke hele tiden sige, at det er et problem, at de vælger efterskolen i 10. klasse, for det må så være, fordi der er noget at hente. Det er et tegn på, at når de unge vælger, vælger de altså ud fra en frihed, men de vælger også under et vist ansvar.

I den forbindelse vil jeg godt nævne, at når unge vælger den frie ungdomsuddannelse, må det være, fordi de unge finder noget, som de ikke finder andre steder. I stedet for at råbe op om, at nu skal man afskaffe den uddannelse, mener jeg, man skal fremhæve, at der må være en kvalitet.

I dag er det sådan, at ca. 70 pct. af dem, der vælger højskoler, betaler det hele selv. Når de betaler 1.000 kr. om ugen, er det, fordi højskoler har en kvalitet. Jeg synes så også, det er synd for dem, der ikke har råd til det, at de ikke kan opleve den kvalitet.

4. Uddannelsessystemet skal rumme en flersidighed af uddannelser. Det er helt afgørende, at man inden for uddannelsessystemet kan finde forskellige tilbud, og at det ikke nødvendigvis kun er inden for det offentlige system, men at det civile samfund i form af frie skoler osv. også skal have tilbud.

5. Der skal være fleksibilitet i uddannelserne. Selv om man skal gennemføre den samme uddannelse, kan det godt være, at der er nogle, der vil gøre det i én hastighed, mens andre vil gøre det i en anden hastighed. Det er derfor, vi synes, at det nuværende SU-system er glimrende, for så kan man tilrettelægge sin uddannelse inden systemet med 6-års-klip.

6. Uddannelsessystemet skal være indrettet sådan, at det, man har opnået et sted, også kan godskrives et andet sted. Det er jo fuldstændig horribelt, hvad man nogle steder hører, at noget, der er lært på ét universitet i Danmark, ikke